

Landstingsudvalget har ved Hjælp af Ministeriet spurgt baade Amtsrådene og en hel Del Sogneraad, hvorledes deres Stilling til Lovforslaget var, og ærede Medlemmer vil have i den Betænkning, der er afgivet af Landstingets Udvalg, set de indløbne Svar, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Forslaget er nu tiltraadt af alle Partier oppe i Landstinget og vedtaget enstemmigt deroppe. Jeg vil derfor haabe, at man ogsaa her i Folketinget kan bruge Lovforslaget, som det er, og vedtage det enstemmigt. Jeg tror, det har sin Betydning at faa en Lovgivning paa dette Omraade, og jeg tror, her er fundet en Vej, som man kan komme frem ad, og som ikke volder Raagekoloni-Ejerne videre Ulempe, men heller ikke udelukker, at man kan bekæmpe Raagerne i den Grad, man mener det forsvarligt og rigtigt.

Der er endelig indsat en Bestemmelse i § 10 om, at Loven skal revideres i 1921. Man vil dermed sige: Lad os se, hvordan Loven virker, saa kan vi til den Tid afgøre, om der er Grund til at foretage Forandring i den.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

R. Andersen: Da Lovforslaget om Bekæmpelse af Raager i sin Tid blev fremsat her i dette høje Ting, var der en Del Medlemmer, som ansaa det for overflødig at lovgive paa dette Omraade, ja, der var endog nogle, som ansaa det for skadeligt. Da Lovforslaget kom op i det andet høje Ting, viste det sig imidlertid, at det dér vakte betydelig større Interesse, end det havde gjort herved. Det viste sig derved, at man søgte Oplysninger og Udtalelser fra de forskellige Egne i Landet, hvor der fandtes Raagekolonier, for at høre, hvorledes Befolkningen saa paa dette Spørgsmaal. Man søgte ikke Oplysninger Nord for Limfjorden eller paa Vestkysten, hvor der ingen Raagekolonier fandtes, men man søgte Oplysninger hos 14 Amtsråd og 656 Sogneraad og fik Udtalelser fra disse. Disse Udtalelser gik i det store hele ud paa, at der var Grund til at vedtage en Lov om Bekæmpelse af Raager, fordi de paa mange Steder optraadte som ret ødelæggende Skadedyr. Af de 14 Amtsråd udtalte de 10 et ubetinget Ønske om her at faa en Lovgivning, de 4 Amtsråd udtalte, at de ikke ansaa det for paatrængende nødvendigt, men ingen udtalte sig derimod. Af Sogneraadene udtalte ogsaa den over-

vejende Del, at det var ønskeligt at faa en Lovgivning paa dette Omraade. Der var nogle, der kun havde svaret paa Spørgsmaalet, om der fandtes Raagekolonier, men ikke udtalt sig om Ønskeligheden af en Bekæmpelse.

Efter Indhentningen af disse Oplysninger har Landstinget arbejdet med dette Lovforslag i over et Aar, og Lovforslaget er, som den højtærede Minister bemærkede, undergaaet en Forandring, som ganske vist ikke er saa stor, som det kunde se ud til. Det er rigtigt, som den højtærede Minister bemærkede, at en af de mest betydende Forandringer er, at man har indført en Appellinstans, nemlig Amtsrådet, naar Sogneraadet og Raagekoloni-Ejerne ikke kan enes om Bekæmpelsen. Jeg vil straks indrømme, at jeg ikke anser denne Forandring for en Forbedring. Jeg er klar over, at det er en Forlængelse af Vejen, som kan betyde, at man i mange Tilfælde ikke naar at faa sat Bekæmpelsen i Gang, før Ungerne er fløjte, og saa er det temmelig sent, man maa da begynde forfra til næste Aar. Men naar jeg alligevel agter at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, er det, fordi der er indsat en Bestemmelse om Revision af Loven om 3 Aar. Da der paa det her foreliggende Omraade ikke tidligere har været lovgivet, og man altsaa ikke har nogen Erfaring at bygge paa, mener jeg, det er rigtigt, at vi nu tager Lovforslaget i den Form, hvori det er kommet til os, og saa lader det virke som en Forsøgslov indtil 1921. Man vil da forhaabentlig let kunne enes om paa Grundlag af de Erfaringer, der er indhøstede i de 3 Aar, at lave Loven saadan, at den kommer til at virke paa praktisk og god Maade.

Jeg skal endnu blot tilføje, at det har aldrig været Meningen at aabne en Udryddelseskrig mod Raagerne, hvad nogle har sagt, og man har heller ikke villet bebyrde nogen med Bekæmpelsen, hvis de ikke selv følte Trang til det. Forslagsstillerne har ikke tænkt paa noget saadant, og det har heller ikke været foreslaet. Der bliver kun foretaget Bekæmpelse af Raager, naar Beboerne føler sig brøstholdne og indgiver Andragende om en saadan Bekæmpelse. Der, hvor Folk ikke ønsker at gøre Brug af Loven, kan de ganske roligt lade være at foretage noget. Det er Lovforslagets Mening at give Befolkningen Adgang til at bekæmpe disse Fugle, hvor de optræder som Skadedyr i et saadant Omfang, at det virkelig